

A.K.

Αριθμός 1645/2010
ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ
Α1' Πολιτικό Τμήμα

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τους Δικαστές: Εμμανουήλ Καλούδη, Αντιπρόεδρο του Αρείου Πάγου, Βασίλειο Φούκα, Γεώργιο Χρυσικό, Ιωάννη Σίδηρη και Νικόλαο Λεοντή, Αρεοπαγίτες.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριό του, στις 1 Νοεμβρίου 2010, με την παρουσία και της Γραμματέως Χριστίνας Σταυροπούλου, για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

Του αναιρεσειόντος: Γεωργίου Αλεξίου του Νικολάου, κατοίκου Αθηνών, ο οποίος εκπροσωπήθηκε από τους πληρεξουσίους δικηγόρους του Σταμάτη Σταμόπουλο και Αντώνη Ρουπακιώτη.

Του αναιρεσιβλήτου: Νομικού Προσώπου Δημοσίου Δικαίου με την επωνυμία «ΕΝΙΑΙΟ ΤΑΜΕΙΟ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΑ

ΑΠΑΣΧΟΛΟΥΜΕΝΩΝ (ΕΤΑΑ)», που εδρεύει στην Αθήνα , νομίμως εκπροσωπούμενου, ως καθολικού διαδόχου του Ταμείου Συντάξεως Μηχανικών και Εργοληπτών Δημοσίων Έργων (Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε), το οποίο έδρευε στην Αθήνα και εκπροσωπείτο νόμιμα, δυνάμει των άρθρ. 25 και 38 του Ν. 3655/2008, το οποίο εκπροσωπήθηκε από τον πληρεξούσιο δικηγόρο του Δημήτριο Δημητρακόπουλο, ο οποίος ανακάλεσε την από 11-10-2010 δήλωσή του για παράσταση κατ' άρθρο 242 παρ. 2 ΚΠολΔ και παραστάθηκε αυτοπροσώπως.

Η ένδικη διαφορά άρχισε με την από 6 Δεκεμβρίου 2004 ανακοπή του ήδη αναιρεσιβλήτου που κατατέθηκε στο Μονομελές Πρωτοδικείο Αθηνών. Εκδόθηκαν οι αποφάσεις: 1255/2007 οριστική του ίδιου δικαστηρίου και 640/2009 του Εφετείου Αθηνών. Την αναίρεση της τελευταίας απόφασης ζητεί ο αναιρεσείων με την από 27 Μαΐου 2009 αίτησή του.

Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης αυτής, που εκφωνήθηκε από το πινάκιο, οι διάδικοι παραστάθηκαν, όπως σημειώνεται πιο πάνω. Ο Εισηγητής Αρεοπαγίτης Γεώργιος Χρυσικός, ανέγνωσε την από 22 Οκτωβρίου 2010 έκθεσή του, με την οποία εισηγήθηκε την παραδοχή του πρώτου λόγου της αίτησης αναίρεσης, την απόρριψη των λοιπών και την αναίρεση της υπ' αριθ. 640/2009 απόφασης του Εφετείου Αθηνών κατά το μέρος της μόνο που δεχόμενο την έφεση του αναιρεσιβλήτου εξαφάνισε την εκκληθείσα πρωτόδικη απόφαση και απέρριψε την ανακοπή του

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ
Ο Εισηγητής

αναιρεσείοντος ως προς τις επίμαχες εγγυητικές επιστολές με αριθμούς 1 έως 87.

Οι πληρεξούσιοι του αναιρεσείοντος ζήτησαν την παραδοχή της αιτήσεως, ο πληρεξούσιος του αναιρεσιβλήτου την απόρριψή της, καθένας δε την καταδίκη του αντιδίκου του στη δικαστική δαπάνη.

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Ι. Κατά την διάταξη του άρθρου 559 αριθ. 1 του ΚΠολΔ, αναιρέση επιτρέπεται μόνον αν παραβιάστηκε κανόνας του ουσιαστικού δικαίου, στον οποίο περιλαμβάνονται και οι ερμηνευτικοί κανόνες των δικαιοπραξιών. Ο κανόνας δικαίου παραβιάζεται, αν δεν εφαρμοστεί ενώ συνέτρεχαν οι πραγματικές προϋποθέσεις για την εφαρμογή του, ή αν εφαρμοστεί ενώ δεν συνέτρεχαν οι προϋποθέσεις αυτές, καθώς και αν εφαρμοστεί εσφαλμένα, η δε παραβίαση εκδηλώνεται είτε με ψευδή ερμηνεία, είτε με κακή εφαρμογή, δηλαδή με εσφαλμένη υπαγωγή (Ολ. ΑΠ 7/2006, 4/2005). Με το λόγο αναιρέσης από τον αριθμό 1 του άρθρου 559 ΚΠολΔ (παραβίαση κανόνα του ουσιαστικού δικαίου) ελέγχονται τα σφάλματα του δικαστηρίου κατά την εκτίμηση του νόμου βάσιμου της αγωγής ή των ισχυρισμών των διαδίκων, καθώς και τα νομικά σφάλματα κατά την έρευνα της ουσίας της διαφοράς. Ελέγχεται, δηλαδή, αν η αγωγή, ένσταση κ.λ.π. ορθώς απορρίφθηκε ως μη νόμιμη ή αν, κατά παράβαση ουσιαστικού κανόνα δικαίου, έγινε δεκτή ως νόμιμη ή απορρίφθηκε ή έγινε δεκτή κατ' ουσίαν (Ολ. ΑΠ 27 και 28/1998). Περαιτέρω, σύμφωνα με το άρθρο 44 § 2 του

ΝΔ.496/1974 «περί Λογιστικού των Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου» «χρέη προς το νομικό πρόσωπο ...γ) εκ συμβάσεων υπόκεινται σε εικοσαετή παραγραφή αρχόμενη από της λήξεως του οικονομικού έτους εντός του οποίου βεβαιώθηκαν». Όμως, το άρθρο 56 του ως άνω νομοθετικού διατάγματος όρισε στην § 1 αυτού ότι εξαιρούνται της εφαρμογής του: «α) οι Οργανισμοί Τοπικής Αυτοδιοίκησης και τα εξ αυτών εξαρτώμενα νομικά πρόσωπα και ιδρύματα και β) τα κοινωφελή ιδρύματα και αι κοινωφελείς περιουσίες, τα διεπόμενα υπό του Α.Ν. 2039/1939 "περί τροποποίησης, συμπλήρωσεως και κωδικοποίησης των νόμων "περί εκκαθάρισεως και διοικήσεως των εις το Κράτος και υπέρ κοινωφελών σκοπών καταλειπομένων κληρονομιών, κληροδοσιών και δωρεών"». Με την παράγραφο δε 2 του αυτού ως άνω άρθρου παρασχέθηκε η νομοθετική εξουσιοδότηση να εξαιρούνται δια προεδρικών διαταγμάτων που θα εκδίδονταν μέχρι την 30η Νοεμβρίου 1977 από την εφαρμογή του ανωτέρω νομοθετικού διατάγματος και άλλα Ν.Π.Δ.Δ. Δυνάμει της ανωτέρω νομοθετικής εξουσιοδότησης εκδόθηκε το Π.Δ. 437/1977 «Περί εξαιρέσεως των Ασφαλιστικών Οργανισμών των υπαγομένων εις την εποπτεία του Υπουργείου Κοινωνικών Υπηρεσιών της εφαρμογής του Ν.Δ/τος 496/1974 "περί Λογιστικού των Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου" ως τροποποιήθηκε και συμπληρώθηκε μεταγενεστέρως (άρθρ. 15 του Ν.369/1976 και άρθρ. 2 του Ν.578/1977). Με το άρθρο μόνο του ως άνω π.δ/τος ορίσθηκε ότι «εξαιρούνται της εφαρμογής του Ν.

ΘΕΩΡΗΣΗ
Ο Εισαγγελέας

Δ/τος 496/1974 "περί Λογιστικού των Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου" ως ετροποποιήθη υπό του Ν. 369/1976 "περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως του Ν.Δ. 496/1974 "περί Λογιστικού των Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου", ως ετροποποιήθη μεταγενεστέρως, οι Ασφαλιστικοί Οργανισμοί οι υπαγόμενοι εις την εποπτεία του (τότε) Υπουργείου Κοινωνικών Υπηρεσιών.» Το ΤΣΜΕΔΕ του οποίου καθολικός διάδοχος είναι το αναιρεσείον Νομικό Πρόσωπο Δ.Δ. με την επωνυμία «ΕΝΙΑΙΟ ΤΑΜΕΙΟ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΑ ΑΠΑΣΧΟΛΟΥΜΕΝΩΝ (Ε.Τ.Α.Α.) υπάγεται στην εποπτεία του Υπουργείου Κοινωνικών Υπηρεσιών – νυν Υπουργείο Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας – (ενδεικτικά: Π.Δ. 441/1976 ΔΕΚ Α'165) και ως εκ τούτου, κατ' εφαρμογή της προδιαληφθείσας διατάξεως, εξαιρέθηκε ολοσχερώς της εφαρμογής των διατάξεων του ν.δ. 496/1974 ανεξάρτητα από το ότι μεταγενέστερα με το π.δ. 305/1985 προβλέφθηκε η εφαρμογή επί των οργανισμών κοινωνικών ασφαλίσεων ορισμένων μόνο ρητά προσδιορισμένων (άρθρ. 7 παρ. 2 και 43) διατάξεων του εν λόγω νομοθετικού διατάγματος, στις οποίες δεν περιλαμβάνονται το επίμαχο άρθρο 44 του ίδιου Ν.Δ. 496/1974. Συνεπώς, δεν έχουν επί του Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε. εφαρμογή οι διατάξεις του άρθρου 44 του Ν.Δ. 496/1974 περί παραγραφής αξιώσεων των Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου, δεδομένου δε ότι στο Καταστατικό του εν λόγω Ταμείου (Α.Ν. 2326/1940 όπως ίσχυε έκτοτε μέχρι του χρόνου εκδίκασης της ένδικης ανακοπής) δεν

περιλαμβάνονται ειδικές διατάξεις για την παραγραφή των αξιώσεών του, εφαρμόζονται οι γενικές διατάξεις του Αστικού Κώδικα (Α.Π. 1831/2006). Εξάλλου, με το άρθρο 7 του Α.Ν. 440/1945 «περί τροποποίησης και συμπλήρωσης των αφορωσών το Ταμείον Συντάξεων Μηχανικών και Εργοληπτών Δημοσίων Έργων διατάξεων» ορίζεται ότι: «Ότι α) κατά τας κείμενες γενικές ή ειδικές διατάξεις εγγυοδοτικές επιστολές για τη συμμετοχή σε δημοπρασίες εκτέλεσης έργων ή προμηθειών του Δημοσίου όλων των Υπουργείων και κάθε αρμοδιότητας, όπως και των Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου και κάθε Οργανισμού, για τα οποία απαιτείται κατά το νόμο δημοπρασία για την εκτέλεσή τους, εκδίδονται απεριόριστα και από το Ταμείο Συντάξεων Μηχανικών και Εργοληπτών Δημοσίων Έργων. Οι εγγυοδοτικές επιστολές του Ταμείου τούτου γίνονται υποχρεωτικά δεκτές έστω και αν δεν αναφέρεται αυτό στη διακήρυξη». Στη συνέχεια, με το άρθρο 2 του Ν.1019/1949 και επ' ευκαιρία της ίδρυσης επαρχιακών γραφείων του ΤΣΜΕΔΕ, ορίστηκε ότι προκειμένου για Δημόσια κλπ. έργα που εκτελούνται στις επαρχίες, οι υπέρ των μετόχων του ΤΣΜΕΔΕ εκδιδόμενες από αυτό μετά το Ν. 440/45 εγγυοδοτικές επιστολές για τη συμμετοχή στις δημοπρασίες κ.λ.π. χορηγούνται είτε από το Κεντρικό Γραφείο του Ταμείου είτε από τα ιδρυόμενα επαρχιακά Γραφεία. Περαιτέρω, με το άρθρο 2 του Α.Ν. 2326/1940 ορίσθηκε ότι «σκοπός του Ταμείου είναι η παροχή συντάξεως ή εφάπαξ βοηθήματος εις τους μετόχους, οι οποίοι παύουν να εξασκούν επάγγελμα,

ΞΕΦΕΡΘΗΚΕ
Ο Εισηγητής

όπως και στις οικογένειές τους», με το άρθ.7 δε του ιδίου νόμου ορίστηκαν οι πόροι του Ταμείου. Από τις προαναφερθείσες διατάξεις προκύπτει ότι το Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε. έχει διφυή χαρακτήρα, και αφ' ενός συνιστά ασφαλιστικό οργανισμό κοινωνικής ασφάλισης, και υπό την ιδιότητά του αυτή αποτελεί φορέα δημόσιας εξουσίας, αφ' ετέρου δε ενεργεί ως πιστωτικό ίδρυμα ιδιωτικού δικαίου (FISCUS), δρώντας ως οικονομική οντότητα ιδιωτικού δικαίου, όπως και κάθε άλλο πιστωτικό ίδρυμα, και στα πλαίσια της συγκεκριμένης δραστηριότητάς του παρέχει πιστωτικές υπηρεσίες προς τους μετόχους ασφαλισμένους του, που ασκούν δραστηριότητα εργοληπτών δημοσίων έργων, δανείζοντας την πίστη του προς τα υπέρ των οι εγγυητικές επιστολές μέλη του, έτσι δε τα τελευταία αυξάνουν το κεφάλαιό τους κίνησης για την απρόσκοπτη διενέργεια των αναλαμβανόμενων από αυτά για εκτέλεση δημοσίων έργων πράγμα, που ισοδυναμεί με τη χορήγηση πίστωσης εκ μέρους του Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε., για την οποία τα μέλη ως αυτοτελές αντάλλαγμα καταβάλουν στο Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε. την καθορισμένη προμήθεια. Η παροχή δε προμήθειας γενικά για έκδοση εγγυητικών επιστολών συνιστά ανταποδοτικό αντάλλαγμα (αμοιβή) για την παροχή εγγύησης ή την έκδοση εγγυητικής επιστολής και ως τέτοια (αμοιβή) υπόκειται στην πενταετή παραγραφή της περίπτωσης 5 του άρθρου 250 του Α.Κ. Επομένως, το Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε., ανήκει στην κατηγορία των προσώπων της περ. 5 του άρθρου 250 Α.Κ., κατά το μέρος που ασκεί κατ' επάγγελμα την παροχή υπηρεσιών

αριθμ.αποφ. 1645/2010 - σελ.8

χρηματοπιστωτικού χαρακτήρα (με την παροχή εγγυήσεων υπέρ εργοληπτών δημοσίων έργων δια της εκδόσεως εγγυητικών επιστολών) και οι αντίστοιχες αξιώσεις του από την παροχή προμήθειας για την έκδοση εγγυητικών επιστολών υπόκεινται στην πενταετή παραγραφή της περ. 5 του άρθρου 250 του Α.Κ. Επομένως, το Εφετείο, που με την προσβαλλόμενη απόφασή του, αποφάνθηκε ότι οι επίδικες αξιώσεις του αναιρεσίβλητου Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε., κατά του μέλους του αναιρεσειόντος εργολήπτη δημοσίων έργων, από προμήθειες για τη χορήγηση προς τον τελευταίο εγγυητικών επιστολών, υπόκεινται στην εικοσαετή παραγραφή της διάταξης του άρθρου 44 του Ν.Δ. 496/1974, και δεχόμενο αντίστοιχο λόγο της έφεσης του αναιρεσίβλητου κατά της αντιθέτως κρινάσης πρωτόδικης απόφασης, την οποία και εξαφάνισε, απέρριψε το λόγο της ανακοπής του αναιρεσειόντος για ακύρωση της προβληθείσας απόφασης του Δ.Σ. του αναιρεσίβλητου και της εκδοθείσας ατομικής ειδοποίησης για τις ίδιες προμήθειες, όσο αφορούσαν τις ένδικες εγγυητικές επιστολές με αριθμούς 1 έως 7, παραβίασε με εσφαλμένη εφαρμογή τη διάταξη του άρθρου 44 παρ. 2 του Ν.Δ. 496/1974, που δεν ήταν εφαρμοστέα, και τη διάταξη του άρθρου 250 περ. 5 του Α.Κ. με τη μη εφαρμογή της, καίτοι ήταν εφαρμοστέα στη συγκεκριμένη περίπτωση. Επομένως, τα όσα ισχυρίζεται ο αναιρεσειών με τον πρώτο λόγο της αναίρεσης, με τον οποίον αποδίδεται στην προσβαλλόμενη η αναιρετική πλημμέλεια από τον αριθ. 1 του άρθρου 559 του Κ.Πολ.Δ. κρίνονται βάσιμα.

ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ
ΕΙΣΑΓΓΕΛΙΑ

II. Με τον αναιρετικό λόγο του άρθρου 559 αριθ. 19 του ΚΠολΔ που αποτελεί κύρωση της παράβασης του άρθρου 93 παράγραφος 3 του Συντάγματος, ελέγχεται η ορθότητα της ελάσσονος πρότασης του νομικού συλλογισμού, από την άποψη αν οι παραδοχές της απόφασης πληρούν το πραγματικό του κανόνα δικαίου που εφάρμοσε. Έτσι, παρέπεται, ότι δεν ιδρύεται ο λόγος αυτός όταν το δικαστήριο της ουσίας έχει απορρίψει την αίτηση παροχής έννομης προστασίας ως μη νόμιμη, αφού στις περιπτώσεις αυτές το δικαστήριο δεν εκτιμά πραγματικά περιστατικά, ώστε να είναι δυνατό να υπάρξουν ελλείψεις στην περιγραφή τους (Ολ.Α.Π. 44/1990). Συνεπώς, ο από το άρθρο 559 αριθ. 19 του ΚΠολΔ δεύτερος λόγος αναίρεσης, με τον οποίο αποδίδεται στην προσβαλλόμενη απόφαση η πλημμέλεια ότι το Εφετείο με αντιφατικές και ανεπαρκείς αιτιολογίες έκρινε τον ισχυρισμό (λόγο της ανακοπής) του αναιρεσειόντος για την πενταετή παραγραφή των ένδικων αξιώσεων του αναιρεσίβλητου για τις προμήθειες των εγγυητικών επιστολών με αριθμούς 1 έως 87 ως μη νόμιμο και τον απέρριψε, είναι απαράδεκτος και απορριπτέος.

III. Το άρθρο 7 του ΑΝ 440/1945 ορίζει ότι οι, κατά τις κείμενες γενικές ή ειδικές διατάξεις, εγγυοδοτικές επιστολές για τη συμμετοχή σε δημοπρασίες εκτελέσεως έργων ή προμηθειών του Δημοσίου, όλων των υπουργείων και κάθε αρμοδιότητας, όπως και των ΝΠΔΔ και κάθε οργανισμού, για τα οποία απαιτείται κατά το νόμο δημοπρασία για την εκτέλεση τους, εκδίδονται απεριορίστως και από το Ταμείο

Συντάξεων Μηχανικών και Εργοληπτών Δημοσίων Έργων (ΤΣΜΕΔΕ). Οι εγγυοδοτικές αυτές επιστολές του Ταμείου αυτού γίνονται υποχρεωτικώς δεκτές, έστω και αν δεν αναφέρεται αυτό στη διακήρυξη. Εξάλλου, σύμφωνα με το άρθρο 7 (§ 4) του ΑΝ 2326/1940 "περί Ταμείου Μηχανικών και Εργοληπτών Δημοσίων Έργων", όπως αυτό αντικαταστάθηκε από το άρθρο 13 του Ν. 915/1979, κάθε απαίτηση του Ταμείου από οποιαδήποτε αιτία και αν προέρχεται, μαζί με τις πρόσθετες επιβαρύνσεις, εισπράττεται βάσει των δικονομικών διατάξεων της νομοθεσίας που κάθε φορά ισχύουν για την αναγκαστική είσπραξη των δημοσίων εσόδων, εκτός από το μέτρο της προσωπικής κρατήσεως, το οποίο μπορεί να επιβάλλεται μόνο στην περίπτωση που η είσπραξη γίνεται από τα δημόσια ταμεία. Τίτλο για την αναγκαστική είσπραξη αποτελεί η απόφαση του Δ.Σ. του ΤΣΜΕΔΕ που καθορίζει το εισπρακτέο ποσό από καθυστερούμενες γενικά απαιτήσεις και πρόσθετες επιβαρύνσεις, την αιτία της οφειλής καθώς και την περίοδο, στην οποία αυτή ανάγεται. Εξ άλλου, στο άρθρο 2 του ΝΔ 356/1974 «Περί Κώδικος Εισπράξεως Δημοσίων Εσόδων» (ΚΕΔΕ) ορίζεται ότι: «1. Η είσπραξις των δημοσίων εσόδων ανατίθεται εις τα Δημόσια Ταμεία ...ενεργείται δε δυνάμει νομίμου τίτλου ... 2. Νόμιμος τίτλος είναι: α) Η κατά τους κείμενους νόμους βεβαίωσις και ο υπό των αρμοδίων Διοικητικών ή ετέρων αρμοδίων κατά νόμον Αρχών προσδιορισμός του εισπρακτέου ποσού, του είδους του εσόδου και της αιτίας, δι' ην οφείλεται, β) η εξ εγγράφων

ΕΣΠΡΑΧΘΗΚΕ
Εισπραχτής

δημοσίων ή ιδιωτικών αποδεικνυομένη οφειλή, γ). . . 3. Εις τας περιπτώσεις β' και γ' της προηγουμένης παραγράφου η εις το Δημόσιον Ταμείον βεβαίωσις ενεργείται κατόπιν εγγράφου της κατεχούσης τα έγγραφα Αρχής ή οίκοθεν υπό του Δημοσίου Ταμείου εφ' όσον ταύτα ευρίσκονται παρ' αυτώ». Το άρθρο 4 του ΚΕΔΕ ορίζει ότι: «1. Άμα τη βεβαιώσει ποσού τινός εις το Δημόσιον Ταμείον ως δημοσίου εσόδου ο Διευθυντής του Δημοσίου Ταμείου υποχρεούται επί πειθαρχική αυτού ευθύνη να αποστείλη προς τον οφειλέτην ατομικήν ειδοποίησιν δυνάμενος και να κοινοποιήσιν ταύτην περιέχουσαν τα στοιχεία του οφειλέτου, το είδος και το ποσόν του χρέους, το οικονομικόν έτος εις ο ανήκει τούτο, τον αριθμόν και την χρονολογίαν του τριπλοτύπου βεβαιώσεως και την χρονολογίαν πληρωμής του χρέους ή εκάστης δόσεως εις περίπτωσιν καταβολής εις δόσεις...» Τέλος, στο άρθρο 75 του ίδιου νόμου ορίζεται ότι: «1. Παράλειψις ή ακυρότης των πράξεων εκτελέσεως δύναται να προταθή υπό του οφειλέτου αν αύτη αποδεικνύεται εξ αυτών των πράξεων και αν κατά την κρίσιν του Δικαστηρίου επήλθεν εις αυτόν βλάβη μη δυναμένη να επανορθωθή άλλως ή κηρυσσομένης της ακυρότητος». Από τα ανωτέρω συνάγεται ότι, η ατομική ειδοποίηση, η οποία προϋποθέτει την ύπαρξιν νομίμου τίτλου, αφού ακολουθεί η νομότυπη ταμειακή βεβαίωσις του σχετικού ποσού, πρέπει να περιέχει τα στοιχεία που καθορίζονται στην παρ. 1 του άρθρου 4, προκειμένου ο οφειλέτης να λαμβάνει ασφαλή γνώση για το είδος του χρέους, το ύψος του, τη χρονολογία βεβαίωσης και

γενικά, να κατατοπίζεται επαρκώς για την οφειλή του. Η έλλειψη, όμως, ενός ή περισσοτέρων στοιχείων από τα οριζόμενα στο ανωτέρω άρθρο μπορεί να οδηγήσει, κατόπιν ασκήσεως ανακοπής, στην ακύρωση της ατομικής ειδοποίησεως, μόνο με τη συνδρομή των όρων και προϋποθέσεων του άρθρου 75 του ΚΕΔΕ - του άρθρου τούτου εφαρμοζομένου όχι μόνο επί των αμιγών πράξεων εκτελέσεως αλλά και επί των προπαρασκευαστικών - σχετικά με το στοιχείο της βλάβης του οφειλέτη του Δημοσίου, δηλαδή, αν η έλλειψη αυτή επέφερε στον οφειλέτη αδυναμία ουσιαστικής ή δικονομικής προστασίας των δικαιωμάτων του, η οποία δύναται να επανορθωθεί μόνο αν κηρυχθεί η ακυρότητα της ατομικής ειδοποίησεως, εν όψει, ιδίως, της υπάρξεως περισσοτέρων χρεών με διαφορετικές το καθένα συνέπειες για τον οφειλέτη (ΑΠ 884/2010). Στην προκειμένη περίπτωση, ο αναιρεσείων με τους δεύτερο και τρίτο λόγους της ανακοπής του, όσο αφορούσαν τις προμήθειες από τις εγγυητικές επιστολές με αριθμούς 88 και 89, που δεν είχαν υποπέσει στην πενταετή παραγραφή που δέχθηκε το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο, από το οποίο στη συνέχεια απορρίφθηκαν σιωπηρά με τη μη έρευνά τους και επαναφέρθηκαν στο Εφετείο με την έφεση του αναιρεσείοντος, υποστήριξε ότι: Πρώτον, η προσβαλλόμενη ατομική ειδοποίηση-πρόσκληση δεν περιέχει τα εκ του νόμου ελάχιστα απαιτούμενα στοιχεία για τη στοιχειοθέτηση του κύρους της (αριθμός πράξεως επιβολής του χρέους και χρόνος εκδόσεως της, μη επακριβής ανάλυση του είδους και

ΕΠΙΣΤΟΛΗ
2 Επιστολής

του ποσού του χρέους, μη προσδιορισμός των ετών που ανέκυψαν οι οφειλές, μη επακριβής προσδιορισμός της χρονολογίας πληρωμής του συνολικού ποσού και μη δυνατότητα εξοφλήσεως σε δόσεις), σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 4 §1 του ΚΕΔΕ. Δεύτερον, η προσβαλλόμενη ταμειακή βεβαίωση δεν περιέχει τα εκ του νόμου ελάχιστα τυπικά στοιχεία που αποτελούν τις προϋποθέσεις του κύρους της, ι) επιμερισμό των προμηθειών κάθε εγγυητικής επιστολής καθ' έκαστο έτος ισχύος της, ιι) το έργο που αφορά κάθε εγγυητική, ιιι) τις ημερομηνίες και τα ποσά σταδιακής απομειώσεώς τους, ιν) τις προθεσμίες εξοφλήσεως του χρέους). Τρίτον, οι προδιαληφθείσες ουσιώδεις πλημμέλειες των παραπάνω προσβαλλόμενων πράξεων καθιστούν αόριστο το περιεχόμενο τους και απροσδιόριστη ως προς ουσιώδη στοιχεία της την υποτιθέμενη οφειλή του (παράλειψη επιμερισμού των προμηθειών κάθε εγγυητικής επιστολής ανά ημερολογιακό έτος ισχύος της) με συνέπεια τη μη δυνατότητα υποβολής ενστάσεως παραγραφής και οργάνωσης της νομικής υποστήριξής του. Τους ισχυρισμούς αυτούς του αναιρεσείοντος απέρριψε το Εφετείο με τις ακόλουθες παραδοχές: «αα. Ως προς την πρώτη περίπτωση, από την έλλειψη αναφοράς των στοιχείων που επικαλείται ο ανακόπτων στην προσβαλλόμενη ατομική ειδοποίηση-πρόσκληση δεν επήλθε βλάβη στα δικονομικά ή περιουσιακά συμφέροντα του τελευταίου, κατά τους ορούς του άρθρου 75 του ΚΕΔΕ, ήτοι ο ανακόπτων δεν πρόβαλε ότι η μη μνεία των ανωτέρω στοιχείων επέφερε σ' αυτόν ανεπανόρθωτη βλάβη,

την οποία και περαιτέρω συγκεκριμενοποίησε, ββ. Ως προς τη δεύτερη περίπτωση, προέκυψε ότι: Η επίμαχη βεβαίωση οφειλής αναγράφει ότι η οφειλή του ανακόπτοντος, που προέρχεται από προμήθειες, τόκους, χαρτόσημο και ΟΓΑ εγγυητικών επιστολών, ανέρχεται στο ποσό των 95.994,22 €, συγκεκριμένα δε προέρχεται: «Α. Από προμήθειες των εγγυητικών επιστολών που εκδόθηκαν από το Ταμείο με εντολή του (ως) άνω οφειλέτη, ποσού 65.994,12 ευρώ και συγκεκριμένα αναφέρονται κατά αριθμό, είδος, κεφάλαιο, προμήθειες τριμήνου, διάστημα οφειλής στο συνημμένο πίνακα, που αποτελεί ενιαίο κείμενο της παρούσας. Β. Από τόκους του πιο πάνω ποσού οφειλής, της τελευταίας πενταετίας, Από 7/7/99-31/1/2000 προς 15 % ετησίως, Από 1/2/2000-3/1/2001 προς 12 % ετησίως, Από 4/2/01-17/10/2002 προς 10 % ετησίως, Από 18/10/02-4/10/04 προς 7,50 % ετησίως. Οφείλει ποσό 26.965,56 ευρώ, πλέον ποσού 2.779,75 ευρώ για χαρτόσημο (3%) και ποσού 555,95 ευρώ για ΟΓΑ (20%), ήτοι συνολικά από τόκους, για το διάστημα από 4/10/99 έως 4/10/2004, χαρτόσημο και ΟΓΑ, οφείλει ποσό 30.301,26 ευρώ. Γενικά από τις πιο πάνω αιτίες η οφειλή του ως άνω οφειλέτη προς το Ταμείο ανέρχεται στο ποσό των 95.994,12 ευρώ. Ο ως άνω οφειλέτης ανέλαβε την υποχρέωση με έγγραφο του προς το Ταμείο να πληρώσει σ' αυτό έντοκα κάθε ποσό για τις παραπάνω αιτίες των εν λόγω εγγυητικών επιστολών». Στην ίδια βεβαίωση έχει επισυναφθεί (και αποτελεί ενιαίο σώμα) η κατάσταση με τις εκδοθείσες εγγυητικές επιστολές, με αναφορά στον αριθμό, το είδος (Ε

© Εμπιστευτικό

καλής εκτελέσεως, Δ δεκάτων, Π προκαταβολής), ημερομηνία εκδόσεως, ποσό κεφάλαιο, ποσό προμήθειας τριμήνου, διάστημα οφειλής των προμηθειών, συνολικές χρεωθείσες προμήθειες για όλα τα τρίμηνα που έμεινε σε ισχύ και τόκοι. Επομένως, στην επίδικη βεβαίωση οφειλής περιέχονται τα αναγκαία εκ του νόμου στοιχεία, η νόμιμη αιτιολογία τους, κατόπιν τηρήσεως του νόμιμου τύπου για την έκδοσή της χωρίς να είναι υποχρεωτικό να αναφέρεται το έργο που αφορούσε η εγγυητική επιστολή, τα έτη για τα οποία έχουν προκύψει οι οφειλές, το ποσό των προμηθειών και των τόκων, η προθεσμία εντός της οποίας πρέπει να καταβληθεί το ποσό (εφόσον ορίζεται από τον νόμο), στην έκδοση δε εγγυητικής είναι άμεσα καταβλητέο από την επίδοση βεβαιώσεως της οφειλής. γγ. Ως προς την τρίτη περίπτωση, για τους προαναφερόμενους λόγους δεν συντρέχει αοριστία του περιεχομένου της βεβαιώσεως οφειλής, καθόσον: Σχετικά με τις επίμαχες εγγυητικές επιστολές αναγράφεται ο αριθμός, το είδος, η ημερομηνία εκδόσεως, το ποσό προμήθειας, το διάστημα οφειλής των προμηθειών, οι συνολικές χρεωθείσες προμήθειες για όλα τα τρίμηνα, ώστε να προκύπτει ευχερώς το ύψος της χρεώσεως των προμηθειών και η χρονική περίοδος χρεώσεώς της, με επακόλουθο να είναι δυνατή και η στοιχειοθέτηση της ενστάσεως παραγραφής (την οποία άλλωστε ο ανακόπτων προέβαλε)».

Με τις παραδοχές αυτές της προσβαλλόμενης απόφασής του το Εφετείο έλαβε υπόψη του και εκτίμησε ως αβάσιμο τον ισχυρισμό του αναιρεσείοντος για την

προκληθείσα σ' αυτόν βλάβη, εξαιτίας των ελλείψεων της επίμαχης ατομικής ειδοποίησης και της απόφασης βεβαίωσης του Δ.Σ. του αναιρεσίβλητου, που θεώρησε ορθά ως συμπληρούμενες από την επισυναφθείσα σ' αυτές σε ενιαίο σώμα κατάσταση με τις εκδοθείσες εγγυητικές επιστολές και τα προαναφερθέντα αναλυτικά στοιχεία για κάθε μία από αυτές, ώστε δεν περιοριζόταν ούτε η προβολή της τελικά προβληθείσας ένστασης πενταετούς παραγραφής, ούτε και των λοιπών ισχυρισμών του αναιρεσείοντος. Επομένως τα όσα ισχυρίζεται ο αναιρεσείων με τον τρίτο λόγο του αναιρετηρίου από τον αριθμό 8 του άρθρου 559 του ΚΠολΔ κρίνονται αβάσιμα. Εξάλλου το Εφετείο με το να απορρίψει με τις ανωτέρω σκέψεις τους αντίστοιχους λόγους της έφεσης του αναιρεσείοντος, κατά της ομοίως σιωπηρά κρινάσης πρωτόδικης απόφασης, με την οποία απορρίφθηκε η ανακοπή του (αναιρεσείοντος) κατά τους λόγους που αφορούσαν τις μη παραγεγραμμένες οφειλές κατά τη διάταξη του άρθρου 250 περ. 5 του Α.Κ., ορθά ερμήνευσε και εφάρμοσε και δεν παραβίασε τις εφαρμοσθείσες ως άνω ουσιαστικές διατάξεις των άρθρων 2, 4 και 75 του Ν.Δ. 356/1974, καθόσον τα ανελέγκτως πιο πάνω δεκτά γενόμενα ως αποδειχθέντα πραγματικά περιστατικά πληρούν το πραγματικό των νομικών εννοιών του νόμιμου τίτλου είσπραξης και δικαιολογούν την απόρριψη των αντίστοιχων λόγων της ανακοπής και της έφεσης του αναιρεσείοντος. Επομένως, τα όσα αντίθετα υποστηρίζει ο αναιρεσείων με τον τέταρτο λόγο του αναιρετηρίου, με τον οποίο αποδίδεται

ΠΡΕΣΒΕΥΣΗ
Εισιτητής

στην προβαλλόμενη απόφαση η πλημμέλεια από τον αριθ.1 του αρθρ. 559 του ΚΠολΔ κρίνονται αβάσιμα και απορριπτέα, όπως και ο αντίστοιχος λόγος αναίρεσης.

Από τις ίδιες πιο πάνω παραδοχές της προσβαλλόμενης απόφασης στο αποδεικτικό της πόρισμα, προκύπτει ότι έχει νόμιμη βάση και δη την απαιτούμενη αιτιολογία, γιατί καλύπτεται χωρίς λογικά κενά και αντιφάσεις και με πληρότητα και σαφήνεια, χωρίς να χρειαζόταν οποιαδήποτε άλλη περαιτέρω παραδοχή, το πραγματικό των ίδιων πιο πάνω εδώ κανόνων ουσιαστικού δικαίου, τους οποίους η προσβαλλόμενη απόφαση δεν παραβίασε εκ πλαγίου με ανεπαρκείς αιτιολογίες, ενώ δεν ήταν αναγκαία η παράθεση και άλλων. Επομένως, τα όσα αντίθετα υποστηρίζει ο αναιρεσείων, με τον πέμπτο και τελευταίο λόγο του αναιρετηρίου, με τον οποίο αποδίδεται στην προσβαλλόμενη απόφαση η πλημμέλεια από τον αριθ. 19 του άρθρου 559 του ΚΠολΔ κρίνονται αβάσιμα και απορριπτέα, όπως και ο αντίστοιχος λόγος αναίρεσης. Επομένως, πρέπει να γίνει δεκτός ο πρώτος λόγος της αίτησης αναίρεσης, ν' απορριφθούν οι λοιποί, και να αναιρεθεί η υπ' αριθ. 640/2009 απόφαση του Εφετείου Αθηνών κατά το μέρος της μόνο που δεχόμενο την έφεση του αναιρεσίβλητου εξαφάνισε την εκκληθείσα πρωτόδικη απόφαση και απέρριψε την ανακοπή του αναιρεσείοντος ως προς τις επίμαχες εγγυητικές επιστολές με αριθμούς 1 έως 87, να παραπεμφθεί η υπόθεση για περαιτέρω εκδίκαση στο ίδιο Εφετείο, κατά το αναιρούμενο μέρος της μόνο αφού είναι δυνατή η σύνθεσή

του από άλλους δικαστές (άρθρο 580 παρ.3 Κ.Πολ.Δ.) και να καταδικαστεί το αναιρεσίβλητο στα δικαστικά έξοδα του αναιρεσεϊοντος (άρθρα 176 και 183 Κ.Πολ.Δ.), και για τις έγγραφες προτάσεις που κατέθεσε.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Αναιρεί την αριθ. 640/2009 απόφαση του Εφετείου Αθηνών, κατά το εις το σκεπτικό μέρος της.

Παραπέμπει την υπόθεση, για περαιτέρω εκδίκαση, στο ίδιο Εφετείο κατά το αναιρούμενο μέρος της, που θα συγκροτηθεί από άλλους δικαστές.

Καταδικάζει το αναιρεσίβλητο στα δικαστικά έξοδα του αναιρεσεϊοντος, που ορίζει σε τρεις χιλιάδες (3.000) Ευρώ.

Κρίθηκε και αποφασίστηκε στην Αθήνα στις 10 Νοεμβρίου 2010.

Δημοσιεύθηκε στην Αθήνα, σε δημόσια συνεδρίαση, στο ακροατήριό του στις 6 Δεκεμβρίου 2010.

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Ο ΕΙΣΗΓΗΤΗΣ
Ο ΕΙΣΗΓΗΤΗΣ